

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er udarbejdet af næringslovkommissionen, og dets bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i den gældende næringslovs §§ 65-73.

Om motiveringen for lovforslaget og dermed også for de principielle ændringer, dette vil medføre i den nuværende retstilstand, kan henvises til den af næringslovkommissionen i januar 1965 afgivne betænkning II.

Ved udarbejdelsen af bemærkningerne til dette lovforslag har man i øvrigt i det væsentlige benyttet de i betænkningen anførte motiver.

Under næringslovkommissionens arbejde er der fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer fremsat ønske om, at de gældende lovbestemmelser om revisorvæsenets ordning må blive udskilt fra næringsloven og samtidig på flere punkter ændret og suppleret.

Optagelsen i næringsloven af bestemmelserne om statsautoriserede revisorer har aldrig været ønsket af revisorerne. De første bestemmelser om autoriserede revisorer blev givet i en særlig lov — lov nr. 117 af 14. maj 1909. Også i andre lande, hvor revisorvæsenet er ordnet ved lov, findes bestemmelserne herom i særlige love. Bestemmelsernes optagelse i næringsloven af 1931 skyldtes, at man i den daværende næringslovkommission fandt, at revisorerens arbejde nærmest måtte sidestilles med det arbejde, der blev udført af andre næringsdrivende med offentlig autorisation, såsom mæglere, dispatchører, translatører og vejere og målere. Efter den opfattelse af en revisors gerning, der var almindelig for 30 år siden, kunne der være en vis rimelighed i dette synspunkt, men efter den stedfundne udvikling i de statsautoriserede revisorerers arbejdsområde og den voksende forståelse af de statsautoriserede revisorerers betydning og ansvar, er dette næppe tilfældet i dag.

En statsautoriseret revisor er i dag ikke blot en kontrollant, som med praktisk kendskab til bogholderiteknik gennemgår klientens bogføring og dokumenter, at regnskabet er rigtigt sammentalt, arkiveret og opstillet. Hans arbejde omfatter i dag kontrol af, at regnskaberne er opgjort i overensstemmelse med gældende love og forskrifter og ofte også en kritisk gennemgang af klientens forretningsmæssige dispositioner. Herved bliver en statsautoriseret revisor ikke blot i økonomisk, erhvervsmæssig og skattemæssig henseende klientens tillidsmand, men hans arbejde får tillige en samfundsmæssig betydningsfuld funktion i forbindelse med kreditgivning og tilvejebringelsen af den for erhvervslivets trivsel fornødne kapital.

Man har derfor fundet det naturligt at imødekomme revisorerens ønske om, at bestemmelserne om de statsautoriserede revisorerers forhold optages i en særlig lov.

Grundlaget for forslaget kap. I og II er de i dag gældende bestemmelser i næringslovens §§ 65-73 og i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 116 af 6. april 1933 om statsautoriserede revisorerers virksomhed, pligter og ansvar. Bestemmelserne i forslaget kap. III er derimod nye. Baggrunden for disse bestemmelser er de i et af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer i 1957 udarbejdet lovudkast indeholdte bestemmelser om, at alle statsautoriserede revisorer skal være medlem af et særligt revisorsamfund, der under statens overvågen skulle have beføjelse til at udøve en vis disciplinærmyndighed overfor medlemmer, som ikke overholder gældende bestemmelser og god revisionsskik.

Selvom man ikke har ment at kunne foreslå så vidtgående bestemmelser som de af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer ønskede, har man dog anset det for rigtigt, at der gennem det i kap. III foreslåede revisornævn skabes mulighed for at opretholde den faglige disciplin inden for revisorerens rækker. En håndhævelse af denne disciplin har tidligere alene haft hjemmel i vedtægterne for Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, men foreningen har i så henseende været stærkt hæmmet af, at de statsautoriserede revisorer ikke har pligt til at være medlemmer af foreningen.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Som hidtil skal enhver, der opfylder de fastsatte betingelser for at blive statsautoriseret revisor, have ret til at få beskikkelse.

De i stk. 2 under nr. 1-6 angivne betingelser svarer til de i næringsloven hidtil fastsatte. Sådanne kvalifikationskrav stilles i de fleste lande. Kravet om bopæl her i landet er en konsekvens af revisorhvervets personlige karakter og tilsiges i øvrigt af almindelige jurisdiktionshensyn. Man har, ligesom tilfældet er for advokater, anset det for rigtigt også at bibeholde kravet om, at en statsautoriseret revisor skal være fyldt 25 år. Gennemsnitsalderen for dem, der består revisoreksamen, er i øvrigt 32-33 år. Det må forekomme selvfølgeligt, at en offentlig autoriseret revisor, der skal beskæftige sig med andres økonomiske forhold, ikke selv må være under konkurs, umyndiggjort eller under lavvægemål. Det foreslås at betegne den hidtidige revisor-„prøve“